

Vi kunne ikke tænke os, at det nu vilde være forbundet med synderlige Vanskeligheder at give os et saadant „Plus“ til vor Stilling og Virksomhed, naar man betænker, at vistnok alle skolekyndige ere enige i, at den praktiske Øvelse skal foregaa i selve Skolen, naar den skal betyde noget —, at det har sin store Betydning for vor hele Stilling, at vort Arbejde værdsættes og bedømmes efter samme Regler og samme Maalestok som det øvrige Undervisningsarbejde ved Seminariet, og at det langt fra er uden Betydning for dette Arbejde, at vi i Egenskab af Lærere kunne have samme Autoritet overfor Seminariets Elever som overfor Skolens Børn; medens vor nuværende ubestemte og haltende Stilling kun kan virke tyngende og hemmende paa os og vort Arbejde.

Vi vilde derfor gerne henstille til den høje Rigsdag, at der i Loven optages nogle Bestemmelser angaaende de nuværende Førstelærerembeder ved Seminariernes Øvelsesskoler, nemlig:

1. at den Lærer, der leder Øvelsesskolen, udnævnes paa almindelig Maade til Seminarielærer i praktisk Skolegerning eller til Skoleinspektør med samme Rettigheder og Forpligtelser som Seminariets øvrige Lærere, saa at de i Loven anførte Bestemmelser, der gælde dem, ogsaa gælde ham.
2. at det i Loven mere bestemt udtrykkes, at den praktiske Øvelse saa vidt muligt samles til Øvelsesskolen under „Praktisklærerens“ eller „Inspektørens“ Ledelse.
3. at § 1, 3die Stk. ændres noget i Henhold hertil.

Idet vi ere overbeviste om, at det vil have sin store Betydning for hele vor Virksomhed, om der maatte tilføres os noget mere Frihed i vor Stilling, og at vi — om ovenstaaende Bestemmelser blev indsatte i Loven — vilde komme til at arbejde med større Sikkerhed, haabe vi, at den høje Rigsdag vil tage vor Henstilling under velvillig Overvejelse.

Januar 1909.

Ardsen-Johansen.
Jælling By- og Seminariskole.

S. Pedersen.
Skaarup By- og Seminariskole.

Kr. Bro.
Ranum.